

LOV OG EVANGELIUM

Gitt ut av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 5

15. mai 1987

23. årg

Det er søvnens tid blant kristne i dag

Av Øivind Andersen

— Det er søvnens tid som kommer over Guds folk i endetiden. Samtidig skjer det store begivenheter i verden med krig, jord-skjelv og hunger. Det andre store grunntrekk som kan karakterisere tiden før Jesu gjenkomst er at det oppstår falske profeter som skal lede mange vill.

Dette er vi midt oppi i vår tid. Det er krig, nød, undertrykkelse og vold, og det er falske åndsretninger. Dessuten er det søvnens tid blant oss kristne.

— Og fordi urettferdigheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste. Men den som holder ut inntil enden, skal bli frelst.

Øivind Andersen peker på at misjonen vil gå sin gang også i de siste tider, helt til verdens ende. Det kommer aldri noen tid da det er slutt på hedningemisjonen.

Tidsånden

— Hva menes med uttrykket «tidsånden»?

— Vi ser i Det nye Testamentet at det er den ånd som er virksom i vantroens barn. Enhver tid er preget av en bestemt mentalitet, som er alminnelig blant folk. Den har det med seg at den alltid går imot Bibelen og har et annet grunnsyn enn det Bibelen har. Og det stemmer ikke overens med det syn en kristen får når han er gjenfødt og vil leve etter Guds ord.

Forkynnelsen sløves

— Hvordan preges forkynnelsen i vår tid av tidsånden?

— Det mest alvorlige er at forkynnelsen sløves og vi kommer til å preges av det vi ikke skulle preges av. Vi skal ikke la oss påvirke av det alle mennesker tror.

Det er nettopp det som skjer i dag. Den som holder seg nøye til Guds ord, han kommer i opposisjon til de fleste av dem som preker. Ja, det som er rett etter Guds ord, blir så forskjellig fra den gjengse forkynnelse at det som er sant etter

Guds ord, faktisk ser ut som det skulle være vranglære.

Søvnens tider

– Hva slags endetidstegn finner vi i den kristne forsamling?

– Det er det som sies om de ti jomfrueene i Matt. 25, at de alle sovnet. Bare halvparten var rede da brudgommen kom for å hente sine. Og skal man si det uten bilde hva oljen på lampen er, så er det at de mangler kjennskap til Jesus. «Jeg kjenner dere ikke», sa Jesus. For den som kjenner Jesus er kjent av ham, og omvendt. Det er det de dårlige jomfruer mangler, sier Øivind Andersen.

Han understreker at dette er den egentlige fare i Guds forsamling når det gjelder de siste tider, at man bekjenner seg som kristen, uten å kjenne Jesus og å være kjent av han.

– De kristne blir så lik verden, og de ting som er typisk for verden siger mer eller mindre inn i kristne forsamlinger. Vi kan for eksempel nevne musikk. Mye av den musikk som kommer inn blant kristne fører med seg en satanisk ånd. Mange av de kristne ser ikke noe galt i dette, for den som sover vet ikke hva som foregår omkring han.

Moderne musikk hindrer vekking

– Men mange sier jo at vi må bruke den moderne musikk for å få kontakt med de unge?

– Dette er ikke sant. Jeg har

svært meget kontakt med unge, og de søker til mine møter. Dessuten har jeg mange vitnesbyrd fra unge om at den musikk som inneholder danserytmer, har vært deres store fare og hindring for å bli omvendt. En meget kjent forkynner beklaget seg sterkt og sa at en av de store hindringer for vekking i dag, det er den nye, moderne musikk med alle danserytmer. Han kom tidligere fra et underholdningsmiljø, så han vet hva musikk inneholder.

Øivind Andersen sier videre at musikk er like lite nøytralt som tale og forkynnelse.

– Ethvert budskap som kommer gjennom ord er preget av den ånd som det mennesket har som forkynner det. På samme måte er det med musikken, for den er også et åndsprodukt.

Han peker på at som sjelesørger har han erfaring for hva slags frukter slik musikk fører med seg i kristen sammenheng, det er en umoral som er aldeles uhyggelig!

Fornyelse – å vende tilbake til ordet

– Det er mye snakk om fornyelse i vår tid. Hva er egentlig en sann fornyelse?

– All fornyelse skjer ved å gå tilbake til begynnelsen, til Guds eget ord. Alt nytt som kommer inn, det kan skape forandringer, – men ikke fornyelse. Det vi trenger i dag er å komme tilbake til Guds ord, til det som alt liv springer ut fra. Det er å være i samfunn med Faderen og med hans sønn, Jesus Kristus.

– Hvordan skal vi holde oss våkne i den siste tid?

– Vi må holde oss til Herrens eget ord. Densom holder seg til Guds ord for å ta det til seg, for å følge det og for å innrette sitt liv etter det, blir holdt våken av Guds hellige ånd. Vi greier ikke å holde oss våkne selv, men Herren makter å holde oss våkne.

Øivind Andersen legger til at vi må søke de helliges samfunn, der to og tre er samlet til bønn og til gjensidig fortrolig samtale om åndelige spørsmål. Han peker også på betydningen av å bruke Herrens nattverd. Disse tingene er hjelp til å holde oss våkne i ei forvirrende tid.

Ove Eikje i Dagen

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender eksp., navn og adr.

Bladet blir halde oppe av frivillige gaver.

Eksp: O. Dyrøy, 5620 Tørvikbygd.

Telefon 05/558363

Alt som har med bladet sin eksp. blir sendt dit, som tinging, oppseiing og adresseforandring.

Gåver til bladet kan sendast kass. S.Bøhn postgiro 5 68 21 33

Red. Einar Kristoffersen, Symreva. 17 H 3770 KRAGERØ, tlf. 03682442.

Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Form. Ragnar Opstad

Opstadv. 38, 4350 Nærbø Tlf.04-433685

Kass. Sverre Bøhn, 5601 Norheimsund.

Postgiro 5 68 21 33. Bankgiro 3530.21.00932

ØYSTESE TRYKKERI A/S

Det nye budet

Av David Hedegård

Da Juda nå var gått ut, sier Jesus: «Nå er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. Er Gud herliggjort i ham, så skal også Gud herliggjøre ham i seg, og han skal snart herliggjøre ham.

Mine barn! ennå en liten stund er jeg hos dere; dere skal lete etter meg, og som jeg sa til jødene: 'Dit jeg går, kan dere ikke komme', således sier jeg nå også til dere.

Eg nytt bud gir jeg dere, at dere skal elske hverandre; liksom jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre. Derpå skal alle kjenne at dere er mine disipler, om dere har innbyrdes kjærlighet.

Men dere er de som har holdt ut hos meg i mine prøvelser, og jeg tilsier dere riket, liksom min fader har tilsagt meg det, så dere skal ete og drikke ved mitt bord i mitt rike, og sitte på troner og dømme Israels tolv stammer.»

Simon Peter sier til ham: «Herre! hvor går du hen?» Jesus svarte: «Dit jeg går, kan du ikke følge meg nå, men du skal følge meg siden.» Peter sier til ham: «Herre! hvorfor kan jeg ikke følge deg nå? Jeg vil sette mitt liv til for deg.» Jesus svarer: «Vil du sette ditt liv til for meg? Sannelig, sannelig sier jeg deg: Hanen skal ikke gale før du har fornektet meg tre ganger.»

Og da de hadde sunget lov-sangen, gikk de ut til Oljeberget.

Da sa Jesus til dem: «I denne natt skal dere alle ta anstøt av meg; for det er skrevet: 'Jeg vilslå hyrden, og hjordens får skal adspredes.' Men når jeg er oppstanden, vil jeg gå i forveien for dere til Galilea. Simon! Simon! se, Satan krevde å få dere i sin vold for å sikte dere som hvete; men jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte, og når du engang omvender deg, da styrk dine brødre!» Men han ble ved sitt og sa: «Om jeg så skal dø med deg, vil jeg ikke fornekte deg.» Det samme sa de alle.

Og han sa til dem: «Da jeg sendte dere ut uten pung og skreppe og sko, fattedes dere da noe?» De sa: «Nei, intet.» Han sa da til dem: «Men nå skal den som har pung, ta den med, likeså skreppe, og den som ikke har sverd, han selge sin kappe og kjøpe seg ett! For jeg sier dere at dette som er skrevet, må oppfylles på meg, dette ord: 'Og han ble regnet blant ugjerningsmenn'; for det som er sagt om meg, er til ende.» Da sa de: «Herre! se, her er to sverd.» Men han sa til dem: «Det er nok.»

«Da han nå var gått ut, sier Jesus: 'Nå er Menneskesønnen herliggjort'» (Joh. 13,31). Disse ordene gir uttrykk for den kjensle av befrielse som Jesus hadde da forræderen forlot nattverdsalen. Uttrykket: «Nå er menneskesønnen herliggjort» må bety at han opplever en forsmak på den evige herligheten hos Faderen. Han var på vei dit, og nå løfter han blikket opp

over det som ligger nærmest framfor ham – lidelsen og døden – og ser fram mot målet, herligheten hos Faderen. Til disiplene sier han at de også skal komme dit en gang. Den evige herligheten hos Gud – det er også målet for Jesu disipler; der har de sitt rette hjem. Det nye testamente taler ofte om at de som tror på Kristus, er gjester og fremmede i denne verden; de er på gjenreise i et fremmed land. Om dette har de troendes forsmaling ofte sunget:

Eg er ein gjest i verda,
på reis som framand her.
Den trøyst eg har på ferda:
Min heim i himlen er.

(Sangb. 827)

I den talen som Jesus holdt for sine disipler siste kvelden før sin død, talte han imidlertid ikke så mye med dem om målet (Joh. 14-16). Framfor alt talte han med dem om deres oppdrag i verden og om Den Hellige Ånd, som han skulle sende over dem når han selv hadde vendt tilbake til Faderens herlighet. Og i denne forbindelse gir han dem et nytt bud: «Et nytt bud gir jeg dere, at dere skal elske hverandre.»

Forts. neste nr.

ÅPENLYS SYND

«Uttrykket i deres ansikter vitner mot dem, og om sin synd taler de åpent som folket i Sodom... (Esaias 3,9).

Huff, ja. Dette er nok blitt en bokstavelig sannhet. Og det er uhyre trist. Først og fremst for dem som gjør slikt... «De voldet seg selv ulykke.», står det i slutten av det verset dagens skriftord er hentet fra. Men det er også alvorlig når et land, som kjenner Guds lov, legaliserer synd.

La oss derfor ikke tie, men kjempe mot disse kreftene som vil skade alt og vårt land.

Om synden serveres i aldri så fin innpakning, så er det likefullt synd. Ofte brukes endog løsrevne ord fra Bergprekenen for å støtte opp om uriktige handlinger. Og ofte brukes ordene kjærlighet og frihet i helt forkvaklet betydning. La deg ikke lure av alt dette. Søk *sannheten*! For bare da blir du egentlig fri.

H.C.H.

Uten bryllupsklær

I Matt. 22 sier Jesus at «Himmeriket er likt et bryllup, som en konge gjorde for sin sønn». Når han sier bryllup, mener han sitt nåderike på jorden. Han innbød mange. Men de fleste brydde seg ikke om innbydelsen. De ba om unnskyldning. De kunne ikke komme. Den ene ble hindret av sitt kjøpmannsskap, den andre av sin jordveg, den tredje av sin hustru.

Men det var ikke alle som slik foraktet innbydelsen. Mange tok imot den, og bryllupshuset ble fullt av gjester.

Men nå sier Jesus at det nettopp blant bryllupsgjestene, som hadde tatt imot innbydelsen og som satt ved bordene i bryllupshuset, var en mann som ikke hadde bryllupsklær på. Han satt der i sine egne klær. Derfor ble han bundet på hender og føtter og kastet ut i mørket. Å, hva

betyr dette? Hva mener Herren? Mannen var jo kommet til bryllupet, han hørte ikke til dem som hadde foraktet innbydelsen og ikke kom. Han satt jo ved bryllupsbordet sammen med de andre lykkelige bryllupsgjestene.

Ja, det finnes mennesker som ikke bare har kjent Åndens kall i sitt hjerte og på en måte tatt imot kallet. De har nemlig begynt å søke frelse og har forlatt «gater og streder» og alt sitt tidligere liv og selskap. De har sluttet seg til de troende og er blitt som dem på alle måter. De leser og hører Guds ord, de roper og ber og er med i den kristelige virksomhet. Denne mann er ikke et bilde på den store mengde som aldri kom. Han er en religiøs mann og et bilde på religiøse mennesker, som finnes innenfor de troendes menighet.

Og dog mangler disse folk noe,

som er så betydningsfullt at de blir kastet ut i det ytterste mørke.

De fem dårlige jomfruer som ikke hadde olje på sine kanner, er bilde på akkurat det samme som denne mannen. Jesus sier: «Himlenes rike skal være å likne med ti jomfruer, som tok sin lamper og gikk ut for å møte brudgommen». Så lenge de ventet, var det ingen som merket noen forskjell mellom de kloke og de dårlige. Nei, de var alle jomfruer, de hadde alle sine lamper, de var alle gått ut for å møte brudgommen, de ventet alle på den lykkelige stund, de skulle gå inn i bryllupssalen – inn i herligheten – sammen med ham.

Men ved midnattstid hørte de ropet: «Se, brudgommen kommer!» Da først fikk de se at halvparten av dem ikke hadde olje og at lampene deres sluknet. Og så ble de for evig stengt ute fra bryllupsgleden.

Men ennå alvorligere og sterkere blir det sagt i Joh. 15. hvor Jesus sier: «Grener på meg som ikke bærer frukt». Enhver får tenke etter hva dette ordet betyr.

Og i Matt. 7 sier Herren hvor meget en kan gjøre ved hans navn, og likevel ikke høre ham til. En kan tale profetisk ved hans navn, utdrive onde ånder ved hans navn og gjøre mange krafte gjerninger ved hans navn.

Og biskopen i Sardes både lærte og levde slik, at en reknet ham for å være en levende sjel. Men han var det ikke: Du har navn av å leve, og du er død.

Skulle en ikke bli redd for seg selv, når en hører slike ord av Jesus? De mest rett-tenkende og åndsfulle

kristne har ofte vært så redd for at de skulle bedra seg selv, at de har ropt og bedt: «Ransak meg, Gud, og se om jeg går på fortapelsens vei!»

Er det bare *du* som ikke behøver å være redd? Trenger ikke du å gi akt på det som Kristus sier?

Men nå vil vi se hva disse menne-sker egentlig manglet, siden det gikk så galt med dem.

Bryllupsklær? «Du har ikke bryllupsklær på?» Hva skal det bety? I Joh. Åp. 19. står det av ved Lammets bryllup fikk bruden kle seg i skinnende rent lin. Og hva dette er for drakt, finner vi i det sjuende kapitel. Her tales det om den store hvite flokk: «Dette er de som er kommet ut av den store trengsel, og de har tvettet sein kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor er de for Gudstrone.»

Og til den lunkne lærer i Laodikea sier Kristus: «Jeg råder deg til at du kjøper av meg hvite klær, forat du kan kle deg i dem og din nakenhets skam ikke bli åpenbart».

De som er i bryllupet, men sitter der i sine egne klær og ikke har kongens bryllupsklær på seg, er altså slike religiøse folk, som er mer eller mindre alvorlige og gudfryktige, men som aldri har kjent sin synd. Derfor går de ennå i sin egen rettferdighet og er aldri blitt avkledd sin egen fromhet. Derfor er de heller ikke blitt ikledd en annen manns rettferdighet – nemlig Kristi rettferdighet.

C. O. Rosenius

....og deretter dom

Hebr. 10,28-29 og 2 Tess. 1,7b-10

Ja, skriften taler med klare ord om en dag i fremtiden da Gud skal holde dom. Og det skal en kristen ikke skjule for noen, for det hører med til det vi har fått å forkynne verden. Nemlig den kommende vredesdom. Dette er et rystende alvor for hvert eneste menneske: Du skal stå til regnskap for Gud! Men tenk om vi ikke hadde annet å forkynne! Hvilket mørke ville det ikke da være, om Gud bare var *dommens* Gud, og ikke også *frelsens* Gud! Det er lite framme i forkynnelsen idag om Han som kommer til *dom*. Men nå er det en sak her vi ikke må overse, og det er dette at, *hovedanklagen* i dommen vil ikke være all den synd du har begått, eller alt du har forsømt å gjøre, men dette at du ikke var lydig mot vår Herre Jesu evangelium! *Der* vil skillet gå, mellom de som går fortapt og de som blir frelst! Skillet vil gå mellom de som har vært lydige mot vår Herre Jesu evangelium, (dvs. de som har tatt imot det) og de som ikke har vært det.

Det er en fristelse for oss alle det, å ikke tale om dommen, for det vil alltid vekke en motreaksjon hos det menneske som ikke er av sannheten. Et slikt mennekse ser på Guds rettferdige dom, som den største urettferdighet!

At mange har falt for fristelsen, det skinner kart igjennom i for-

kynnelsen idag. Det unngåes å tale om dommen og fortapelsens mulighet. Og hvis det tales om det, så tales det om dom p.g.a. alle de syndene som blir begått. Men nei, årsaken til at dommen vil komme over vårt folk og hele slekten er i første rekke forkastelsen av evangeliet. *Soningen* for all verdens synd! Årsaken til at synden florerer, ja i denne siste tid kan en vel tale om at helvete stiger opp på jorda, det er forkastelsen av evangeliet. Når *vantroen* er hovedkilden til alle synder, da er *troen* hovedkilden til avleggelse av syndene. (Luther) Der evangeliet har fått inngang i et folk, der vil det snart prege hele samfunnet. Det ser vi ikke minst i vårt folks historie. Idag forkastes evangeliet, og det søkes etter andre ting. Og resultatet uteblir ikke. Synd og ugudelighet! Det er som demningene har brutt sammen. Men at det har med forkastelsen av evangeliet å gjøre er visst de færreste klar over.

Vi møter en snillhet i forkynnelsen idag, som virker som den rene svovelmedisin. Evangeliet blir budt fram som en hvilken som helst tilbudsvarer blant andre, som du kan ta eller vrake, alt ettersom. Men at dette er dødsens alvor for den enkelte av oss, det kommer ikke like klart frem. Men for det første; *Herren* er den som åpenbarer det

evangeliet for hvem *Han* vil, og for det annet: ditt evige ve og vel er avhengig av en eneste sak; om du får del i evanglie.

Men akkurat som du kan lese om de falske profeters forkynnelse i GT, *fred og ingen fare*, uansett hvordan situasjonen var blant Guds folk, så også idag. Idag ser du kjempeforsamlinger på «lovsangsmøter», og *der hvor det skjer noe*, som det heter, tegn og under osv. men hvor mange gidder å høre evangeliet forkynt *alene*?

Ja, hvor må det ikke vekke Herrens vrede, Han som ofret sin Sønn i vårt, syndernes, sted! I 2 Tess. 2, skriver Paulus at Gud sender dem krafing villfarelse så de tror løgner, fordi *de ikke tok imot kjærlighet til sannheten*.

Det budskap som er *Herrens* budskap, blir mere og mere ansett for å være et negativt budskap, i denne «elsk deg selv tiden». Det dømmer jo alt vårt eget, vet du. Og så vender de seg etter mere positive toner. Men er disse positive tonene *Sannheten*? Det skulle en søke klarhet i. Men alt dette som skjer idag på dette området er helt i samsvar med Herrens ord i 2 Tim. 4,3-4 «For det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære, men efter sine egne lyster ta seg selv lærere i hopetall, fordi det klør dem i øret, og de skal vende øret bort fra sannheten og vende seg til eventyr». Og hva er det som klør det naturlige menneske mere i øret enn å høre enn masse godt om seg

selv? Hvem kjenner ikke til dette? Endatil Paulus måtte ha en Satans engel til å holde seg nede (2 Kor. 12,7).

Disse snille «profetenes» misjon er å stjele sannheten fra folket så de ikke skal komme til sannhets erkjennelse og bli frelst! Og sannhets erkjennelse, det er å se sin synd, og synden er at de *ikke vil* tro på meg, sier Jesus. Og våkner noen opp av syndesøvnen, så vises de tilallslags «gudfryktige» gjerninger, tjenester og virksomhet istedet for til Ham som steg ned ifra himmelen for å betale vår *uendelige og ubetalelige* gjeld med *sitt blod*. Akkurat som pavekirken som viste folk til nonne- og munkordener og allemulige slags gjerninger, når de søkte å komme i et rett forhold til Gud.

Søker du som leser dette å komme i et rett forhold til Gud? Gud har allerede ordnet den saken, da Han la *dine* synder på Jesus og senket dem i glemselens hav. Så det er ordnet det, forstår du!

Nei, religion, menneskers strev etter å bli verdige for Gud ved alle mulige slags handlinger, kan ikke berge oss. Skaden er for dyp til det! Det eneste som kan berge oss, det er det Gud har gjort for oss, ved Jesus Kristus. Den rettfærdige, ved tro skal han leve. Rom. 1,17. Ved *tro*, og ikke ved (lov) gjerninger. Den som holder seg til lovgjerninger går fortapt og årsaken står å lese i Joh. 3,18: «Den som tror på Ham blir ikke dømt, den som ikke

tror er allerede dømt, *fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønns navn*. Her er altså kun tale om tro eller vantro. Og denne frelsende tro er ikke noe som *kreves* av oss, for denne tro kan vi ikke frembringe av oss selv, men den *gis* til den som hører (leser) evangeliet med ønske om å kunne gripe det. Troen er en Guds gave (Ef. 2,8).

Gud ønsker å skape tillit til seg selv hos oss, (Det er det samme som å tro), og så forkynner Han oss sitt hjertelag overfor oss. Det står bl.a., å lese i Esek. 33,11 «Så sant jeg lever, sier Herren Israels Gud, jeg har ikke behag i den ugudeliges død». Det er klare og sterke ord. ikke minst med tanke på *hvem* som sier det. Herren åpenbarer her sitt hjertelag overfor deg. Så du har hørt! For dette er klare ord! Han vil at du skal leve! Og dette understreker Han med: så sant jeg lever! Men Han har mere enn sagt det, Han har også vist oss det, ved det korset som ble reist på Golgata. Han steg selv ned og sona din synd, løste deg fra djevelens makt og herredømme og fjernet din død, og *ved dette* er Guds kjærlighet åpenbart iblant oss 1 Joh. 4,9-10.

Det er *dette* den Hellige Ånd vil få vårt hjerte rettet på, for det er ikke frelse i noen annen enn Ham som Gud har sendt, for syndere. Og da er det ikke tale om frelse i hva du gjør eller er for Ham, men i hva Han har gjort for deg. Han kom ikke for å bli tjent, men for

selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenge for alle 1 Tim. 2,6.

Og det er her djevelen setter inn, når et menneske begynner å søke å komme i et rett forhold til Gud. Han forleder det til å legge en annen grunnvoll for sin frelse enn den som Gud har lagt, og dermed en *falsk* grunnvoll! Og så ender det menneske opp med å forkaste og fornekte evangeliet, midt i sin nyvunne «kristelighet». Men alt du kan vitne om som er i denne situasjonen, er om hva *du* er eller ikke er!

Frimodigheten øker eller avtar, alt ettersom hvor åndlig du *føler* deg. Jeg finner ikke fred, klages det så ofte, for jeg er så full av synd. Javisst er du det. Det sier da også Guds ord. Men det er vel ikke i din egen tilstand du skal finne fred? Skal jeg våge å tro meg frelst når alt er i jorden *der inne*? Nei, alt er i jorden *der oppe*, og det er vår frelsesgrunn. Forsoninga er vunnen, i *Jesu Kristi blod*.

Aktivitet, selvvalgt gudsdyrkelse og fromhet er djevelen ikke redd. Men han er redd du skal få *troens klare blikk* på Jesus, for der har han tapt. Og *bare* der! Din egen «kristelighet» derimot, frykter han ikke, men tvertimot, kan han bare få deg til å satse på det, så har han seiret og du har tapt. Tapt din sjel!

Det er djevelen som er virksom i alt dette. Derfor kaller også Jesus de gjerningsrettferdige for djevelens barn. I Ef. 2 står det om den

ånd som er *virksom* i vantroens barn, høvdingen over luftens makter. Ja, dette er nød, å være blind, og så tro at en ser! Men det er en som har seiret, og det er Jesus. Han kan ta dekket bort. Og det skjer ved forkynnelsen av evangeliet. Hva Sønnen meg har givet, gjør meg for Gud så kjær. Det er *din* seier du ser på Golgata kors, og

det finnes ikke noen annen seier over disse mektige fiendene. Jesus har fridd oss fra synd og død og Satans makt, men det mest alvorlige Han har fidd oss fra, det er den *kommende vredesdom*, over dem som ikke er lydig mot vår Herre Jesu evangelium.

Einar Kristoffersen

La det stå ennå et år!

Luk. 13,6-9

Her foteller Jesus om noe av det som foregår i himmelen ved et «årsskifte» De samtaler om oss, deg og meg. Ønsker du å få vite hva de sier om deg der oppe? Ja, jeg tror du ønsker det. Det har nok vært et levende spørsmål for deg mang en gang, hva Gud mente om deg.

Du hadde en ydmyk trang til å få vite sannheten, og gjerne få greie på alt i livet ditt som mishaget Gud. Herrens arbeid med å grave og gjødsle omkring det fruktløse treet hadde ikke vært forgjeves. Frukt av den første kjærligheten hadde sprunget fram. Idag ser Jesus etter den samme frukta. Du, her duger ikke kristelig innsyn og erfaring, duglighet til kristelig arbeid som idag støtt blir holdt fram som gode kår for å bære frukt.

Er det synda di som driver deg inn for Guds åsyn?

Gråter du over synda di i lønn-

kammeret? Er ikke synda di lenger din daglige plage?

Er ikke lenger Kristi kors ditt kjæreste sted?

Herren leter etter den første kjærligheten idag, den som favner ordet om Jesus som kom for de fortapte.

Er det gode muligheter for at Herren skal finne frukt, eller lar vi ordet fra Herren bare ligge ubesvart? Kanskje spørsmålet tvinger seg fram: Hvordan er det med meg, hva skal jeg gjøre?

Ja, jeg bare spør, kan det virkelig komme annet enn et spørsmål fram av et synderhjerter, når vi blir stilt overfor Herrens spørsmål om å bære frukt?

Skal vi se i ordet hva Jesus gjør for deg? Han ber for deg. «Herre la det ennu stå dette år, til jeg får gravd omkring det og lagt gjødning på». Du, Han ber for deg du gagnløse tre! Du hadde fortjent å bli

hugget ned, men Jesus ber, og måtte frukten av Hans bønn få holde ved å få grobunn i ditt og mitt hjerte. Han ber om at du må vedkjenne deg sannheten om deg selv. Skal vi hjelpes ad? Hvordan står du i forhold til det, at du skal elske Gud over alle ting og din neste som deg selv? «Har Gud virkelig sagt,» sa slangen til Eva på fallets dag. Du, det er ikke mindre innfallsvinkler idag i vårt kristenliv for denne forførelse. *Du* skal bli som Gud. *Du* skal skille mellom godt og ondt. Har du hørt den onde hviske dette i ditt hjerte? For å si det på en måte som vi kjenner fra dagliglivet: Du vil selv avgjøre hva som er rett og galt for en kristen. Det er du som vil avgjøre hva som tjener det kristne arbeid og kristenlivet best. Det er du som vil avgjøre hvor ditt åndelige hjem skal være, og det er du som vil avgjøre hvor dine kristne brødre bor.

En kan ikke holde gloende kull ihendene uten å brenne seg. Så kan

en heller ikke fatte Kristus i troen uten at ens hjerte antennes av Hans kjærlighet. Synes du dette kan sies om deg? Når det himmelske lyset skinte inn over hyrdene på Betlehemsmarken, ble de fryktelig redde. Slik er det vel ofte for oss også, når dette lyset skinner over hjertet. Men som lyset viste vei til Jesus da, vil det vise vei til Jesus også nå.

Måtte Herrens arbeid med oss ikke være forgjeves. Han står der alltid, så lenge det er nådens dag og spør: Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Kanskje du også synes du mangler alt det du skulle være, og du vet ingen råd med det heller. Slik vitnet også de gamle:

Herre, det er just min nød,
at jeg er så kald og død.

Er ikke dette å være fortapt? Jo! Men du, det var nettopp for de fortapte syndere Jesus kom For de som mangler ALT!

J.S.

Evangeliet er ei Guds kraft til frelse for kvar den som trur (Rom. 1,16)

Menneske er avhengige av Gud i alle ting, av Guds ord og kraft. Ved sitt veldes ord og kraft skapte han oss og alt som er til, og ved det same ord og kraft oppeheld Han oss og heile sin skapning.

Jesus seier at alt er mogeleg for Gud, den allmektige. Ved sitt ord og allmakt skapte han heile univer-

set og oppeheld det, jorda og alt som lever og rører seg der, sola til å skina om dagen, og månen og stjernene om natta. Når det gjeld denne Guds veldige kraft, kjenner me vel best dei livs lover og krefter Gud har lagt ned i naturen, dei me kallar naturkreftene, som ligg sjult i vind og ver, kol, olje og vannkraft,

dynamitt og atomkraft, for å nemna nokre av dei, som menneske har lært å utnytta til vondt og godt.

Den som les Bibelen vil sjå at Gud er ogso Herre over liv og død, helsa og sjukdom, som Jeuss viste det då han lækte sjukdom og vannhelsa, reinsa spillsjuke og ropa døde fram frå grava og gav dei livet tilbake. Den som ikkje ser denne Guds veldige kraft, han må vera blind og vantru og åndeleg død.

Men når det gjeld vår frelsa frå synda, forbanninga og dødsdomen som ventar oss alle, kunne ikkje Gud frelsa ei einaste sjel ved hjelp av dei ovanfor nemnde krefter. Her er det åleine evangeliet om Jesus, som døydde for våre synder på krossen og sto opp frå dei døde til vår rettferdiggjering, som kan frelsa syndaren og gi han evig liv og barnekår hjå Gud. Difor seier Paulus at han skjemmest ikkje ved evangeliet; det er *ei Guds kraft til frelse* for kvar den som trur, både jøde fyrst og so for grekar.

Paulus seier i vers 14: Eg stend i skuld både til grekar og barbarar, både til lærde og ulærde, difor er eg, såvidt det stend til meg, viljug til å forkynna evangeliet for dykk i Rom og. I 1. Korint. 1. kap. seier han: Kristus sende meg ikkje ut for å døypa, men til å forkynna evangeliet, ikkje med vise ord, so Kristi kross ikkje skulle missa si kraft. For ordet om krossen er vel dårskap for dei som vert fortapte, men for oss som vert frelste *er det ei Guds kraft*. Jødane krev teikn og

grekarane søkjer visdom, men me forkynner Kristus krossfest, som er ei avstyggning for jødar og ein dårskap for grekarar, men for dei som er kalla, både jødar og grekarar, forkynner me *Kristus, Guds kraft og Guds visdom*. Og etter di verda i sin visdom ikkje kjende Gud i Guds visdom, var det Guds vilje ved dårskapen i denne forkynninga å frelsa dei som trur.

Kva er så dette evangelium, denne veldige Guds kraft, som kan ta bort verda sine synder på ei einaste dag, og gjera fortapte og dødsdømde syndarar til Guds barn, Guds arvingar og Jesu Kristi medarvingar?

Me har alt høyrte at det er *evangeliet om Kristus, Guds kraft* og Guds visdom. I 1. Korint. 15: «Eg kunn-gjer dykk, brør, det evangelium som eg forkynnte dykk, som de og tok imot, som de og stend støde i, som de og vert frelste ved dersom de held fast ved det ordet som eg forkynnte dykk det med, so framtdet ikkje til unyttet hev kome til trua. For eg yvergav dykk millom dei fyrste ting det som eg sjølv tok imot, at *Kristus døydde for syndene våre* etter Skriftene, og at han vart gravlagd, og at han stod opp att tredje dagen etter Skriftene, og at han syntte seg for Kefas (Peter), og so for dei tolv».

Dette er i korte ord det evangelium som er denne veldige Guds kraft som frelser kvar den som trur. Om dette evangelium seier Paulus til Korinterne at eg vil ikkje

vita noko anna hjå dykk enn Jesus Kristus og han krossfest (Kap. 2,2), so trua dykkar ikkje skal vera grunna på menneskevisdom, men på Guds kraft.

Av dette ser me kor viktig det er å lesa og høyra Guds ord, høyra det forkynnt og koma inn undet Ordet sin påverknad, og leva der livet ut.

For ei tid sidan høyrde eg fortalt om ein mann som hadde lese Bibelen igjennom mange gonger, og kunne store deler av den utanboks. Og det er godt for alle som les livets bok. Då eg høyrde det kom to ord av Jesus i tankane mine, som fortel at det går an å lesa og granska skrifta, ja, kunna den utanboks utan å vera frelst. Det fyrste ordet var: Sjå til *korleis* de høyrer og les Guds ord! Det andre ordet var frå Johs. 5, 37-f. der Jesus talar til jødefolket: «De granskar skriftene av di de trur at de hev evig liv i dei, og dei er det som vitnar om meg. Og endå vil de ikkje koma til meg, so de kan få liv. Eg tek ikkje imot æra av menneske, men eg kjenner dykk og veit at de ikkje hev kjærleiken til Gud i hjarto dykkar».

Tvilar du på at dette går an, kan du lesa i Johs. 3. kap. om Nikodemus, som var ein skriftlærd Israels lærar og sjelesyrgjar, utan å vera fødd på nytt, fødd av Anden, utan å vita *korleis* det gjekk til, utan å sjå Guds rike, og utan å vera komen inn i det. Sameleis kan du lesa om Paulus som hadde lese skrifta og studert den frå ungdomen av, men hadde eit hjarta som ikkje

kjende Jesus, eit hjarta som sto Jesus imot og forfylgde og prøvde å hindra dei som trudde på Jesus og forkynnte om den krossfeste og oppstadne Jesus frå Nasaret.

Slike fanst det mange av blant jødefolket, og dei er det vel mange av også i vår tid. Det som sermerker dei er at dei toler ikkje og tek ikkje imot Jesu ord og den heile og sunne lære, står den imot i ånda og hjarta, prøver å hindra dei som forkynner den, set ut rykter og usanne vitnemål om dei, og prøver å få folk til halda seg borte frå dei som forkynner slik lære, og trur dei tener Gud med det. Ofte må ein undrast på at dei ikkje ser at det er synd å bera ut falske vitnemål mot nesten sin. Berre når det *kan bevisast*, og du er fullt overtydd om, at det som blir forkynt er falsk lære og ikkje i samsvar med Guds ord, har du rett til å motarbeida og åtvara andre mot å høyra på dei som ikkje er med oss og har fenge ein anna teig av Guds åker å arbeida på. Pass deg for falske rykter, for rykter frå andre som sjølv ikkje har høyrte den lære eller forkynning dei åtvarar imot. For det kan visa seg at du arbeider imot Gud.

Guds kraft til frelse for kvar den som trur.

Skrifta vitnar om meg, sa Jesus, og endå har de ikkje *kome til meg*, så de kan få liv. Skrifta må få *føra oss til Jesus*, der me finn miskunn og får nåde, om den skal bli oss til frelse og nytt liv. Det er ikkje nok å laga Guds ord i vårt minne og

forstand, det må trengja ned i hjarta og samvit, så me lærer sanninga å kjenna. Sanninga om vår synd og fortapte tilstand overfor Gud, og at me treng ein frelsar, og sanninga skal gjera dykk frie, seier Jesus. Og kvar den som er av sanninga, kvar den som gir Guds ord rett, kjem til meg. Og den som Sonen får frigjort, han blir retteleg fir, fri frå synda, skulda, domen, fortapinga. Og du får forlating for alle dine synder, skulda har Jesus betalt, ved trua blir du rettferdiggjort for Gud og evig liv, ei frelsa som er ferdig til å openberrast i den siste tid.

Kalla på meg den dag du er i naud, så skal eg utfri deg og du skal prisa meg, seier Jesus. Kom til meg og høyr, så skal sjela di leva!

Gud vitnar om Son sin, og det er vitnemålet, at Gud hev gjeve oss æveleg liv, og *livet er i Son hans*. Den som har Sonen, han hev livet, og den som ikkje har Sonen, han har ikkje livet. Det er Jesus du må finna, og læra å kjenna, og han finn du åleine i Bibelen, Guds eige ord, der lærer du han å kjenna. Det er det evige livet at de kjenner den einaste sønne Gud og den han utsende, Jesus Kristus.

Amund Lid

Jeg vil frelse det haltende

Sef. 3.19

Det finnes mange haltende, så vel blant menn som kvinner. Du kan treffe mange av dem bare på en time. De er kommet inn på den rette vei og forsøker å gå framover, men det faller dem så vanskelig. De er som lamme. På veien til himmlene vil en finne mange krøplinger. Disse stakkars sier kanskje i sitt hjerte: Hva skal det bli med oss? Synden vil overmanne oss, Satan slår oss ned. «Haltende» er vårt navn og vår natur. Herren kan aldri få gjøre oss til gode soldater, nei, ikke engang til brukbare ærendsgutter. Nå vel, men frelser oss gjør Han likevel, og det er ingen liten ting. Han sier: «Jeg vil frelse det haltende». Noen vil spørre: Hvorle-

des kan en slik haltende mann løpe banen til ende og vinne kronen? På den måten vil den Allmechtige få all ære.

Å, Herre, om jeg enn skulle halte i troen og bønnen, i takksigelse, i tjeneste og tålmodighet, så frels meg dog. Jeg bønnfaller deg om det. Du alene kan frelse en slik krøpling som meg. Herre, la meg ikke omkomme fordi jeg er blant de haltende, men før ved din nåde selv de skrøpeligste pilgrimer fram til målet, ja endog meg. Fordi du har lovet dette, vil jeg, som Jakob, holde ved i bønn og gå fremad om jeg enn skulle halte på min hofte.

Av C. H. Spurgeon

Johan Arndts drømmesyn på dødsleiet i 1621

Det er godt for oss å overveie dette syn som Johann Arndt hadde på dødsleiet for 365 år siden i disse dager. Han sovnet inn 11. mai 1621, og var da 66 år gammel, denne «reformasjonens reformator» som han kaltes. Han var protestantisk teolog, og om ikke den aller første – reformasjonen var jo et faktum omkring 1520, og Arndt fødtes i 1555, – så sikkerlig en av de betydeligste protestantiske teologer i tyskland. Hans bok «Den sanne kristendom» er en av verdens mest utbredte oppbyggelsesbker.

Jeg drømte, forteller Arndt, at jeg var på en lang reise i et ennå helt ubebyggt land. Jeg hadde en stor vandringsstav og bar en stor pilegrimskleddning og skred raskt og utrettelig oppover de bratteste fjell.

Da kom jeg endelig til en vidstrakt fjellslette omgitt av mektige trær. Jeg kjente meg trett og satte meg ned i det myke gresset, hvis blomsterprakt overgikk all den skjønnhet jeg noensinne hadde sett.

Plutselig merket jeg et kors reist foran meg, der Guds døende Sønn hang på korset. Han hadde lukket øynene, men ut fra siden trengte det seg ennå fram enkelte dråper blod. Da jeg i smertefylt andakt satt fordypet i dette syn, ble de synlig fra begge sider, og det ble også

synlig en stor menneskeskare som dannet en krets om korset, og midt i kretsen hevet det seg en domstol, hvorfra en selsom skikkelse reiste seg. Mannen ropte til mengden.

– Tal! Hvem er det som henger der oppe på korset!

Og nå ble de forskjellige stemmer tydelige, men de overdøves av hverandre. Mannen på stolen vinket da med hånden og bød stillhet! Så befalte han hver enkelt å avgi sin stemme.

– Han er tømmermannens ekte sønn! sa den ene.

– Han er Marias naturlige barn! sa den andre.

– Han mener seg i selvbedrag å være Guds Sønn! sa den tredje.

– Ja, han er akkurat slik som vi andre er! sa en fjerde.

– Han er inntatt av jødiske fordommer! sa en femte.

– Han fornedrer mennesket, senker det under dets menneskeverd! sa en sjette.

Og nå trådte det fram mange kvinner, kledd halvveis som menn! De løftet hendene og sa – den ene etter den andre:

– Han innskrenker kvinnens naturlige frihet!

– Han gjør ekteskapet til et tvangsforbund!

– Han vil oppdra barna våre til svake uslinger!

– Han gjør menneskeheten til kristelige tjenestefolk!

Så spurte nå mannen på stolen:

– Vil Hans Ord bestå i all evighet?

– Aldri! skrek mengden.

Menneskeheten vil vel bære disse lenkene en tid lang, men den frie kjærligheten vil løsgjøre og utfri slekten fra troens trykk!

Nå oppsto det en taushet, og alle så opp til korset. Da smilte herren

mildt, men med dyp smerte! Så bøyde han hodet og oppga Ånden.

Da mengden så det, for det en mektig skrekk gjennom dem, og før jeg ennå riktig kunne fatte hva som nå skjedde, var de alle som en blåst vekk som av et stormvær! Og vidt og bredt var det ingen å se lenger.

Den døende frelsers smil hadde fordrevet korsets fiender!

Framhald neste nr.

Redaktørskifte

Som dei fleste vel alt kjenner til, så er Einar Kristoffersen tilsett som ny redaktør for bladet «Lov og Evangelium». Aprilnummeret var siste bladet frå Amund Lid si hand.

Vi vil gjerne takka Lid for trufast arbeid med bladet gjennom snart 23 år. Den som har fått gløtta litt attom «forhenget» – anar noko av den møye og strid som kan liggja bak berre eit enkelt nummer.

Vi er overtydd om – og takksame for – at redaktøren sitt ønskje og mål alltid har vore at bladet skulle fyllast med slikt innhald som best kunne koma sjelene til hjelp.

Så er vi takksame for at Einar Kristoffersen har sagt seg villig å halda fram i dette arbeidet. Vi trur bladet framleis vil fremja det mål som før og som namnet og ber bod om: Koma sjelene til hjelp igjennom forkynninga av lov og evangelium.

Som «gamleredaktøren» sjølv har uttrykt det, så er bladet den største «talarstol» vi har. Må vi derfor kom i hug også denne «preikeplassen» i våre bønner.

For styret
Ragnar Opstad.